

IOACHIMI IOHANNIS MADERI
AD LECTOREM AMICVM
PRÆFATIO.

ADAMVM, Benevole Lector, nunc etiam accipe, eo vultu, quo hactenus & alia mea, siue in simili, siue in diverso scriptio-
nis genere excipere solitus es; hoc est, hilari & sereno. Mere-
tur hoc Scriptor eximius, & qui ab amore at-
que odio, sicut ipse profitetur, quam maxime alienus, (qui pro-
prius Historici boni est character) eam nobis Historiæ partem
explicatam dedit, quam vix unus atq; alter ante ipsum primo-
ribus alias digitis attigerat: ut, nisi hic ipse manum scriptio-
ni admo-^uisset, multarum & maximarum quidem rerum me-
moriam omnino fuisset peritura. Absq; hoc enim si fuisset, non
non Helmoldus, non Albertus, qui dicitur Staden-^{si}, non
Crantz-^{ius}, haud contemnendi utiq; Scriptores, habuissent,
quibus non uno loco narrationes suas potuissent vel firmare,
vel exornare; ut qui hujus sæpissime verbis, quanquam dis-
simulato ut plurimum nomine, non versus, sed paginas quan-
doq; integras expleant. Vixit autem Adamus noster, se-
culo post natum Christum XI., Canonici in Ecclesia Bre-
mensi gaudens honore. Sic enim ipse semet in vestibulo plane
operis: mox vero a Indignissimum Ecclesiæ Dei matri-^{a. lib 3. c. 4}
cularium vocat: quæ vox inter alia nunc simpliciter Cano-
nicum, ut matriculæ Ecclesiæ insertum: quomodo & in
Glossario Latino Theotisco: Matricularius exponitur
Tuompfaffo; nunc una Custodem Ecclesiæ notat, ut est
in
) : () : (